

Dalje laže dopisnik, da je gosp. Pirtošek pošto in upraviteljico obrekoval. Ker vidim, da vi pač ne veste, kaj je obrekovanje, vas moram poučiti. Obrekovati se pravi, koga česa po krivem dolžiti in pripovedovati o bližnjem izmiselnje napake. — Svetujem vam, da vzamete v roke katekizem in berete od 8. božje zapovedi, da boste potem vedeli, kdo obrekuje. Našli boste besede preroka, ki pravi: »Preklet bodi podpihovavec in dvojezičnik; zakaj med mnogimi, ki v miru žive, napravi zmešnjave.« Potem roko na srce in nekoliko izprašajte svojo vest!

Dopisnik predbaciva gospodu županu most čez Pako, kakor bi to bila njegova dolžnost, da most popravi. Ako še ne veste, vam zdaj povem, da ima most na skrbi okrajni zastop, ne pa župan. Zavoljo brizgalnice zoper ogenj se je tudi že sklepalo, ali taisti občani, ki so na hribih, niso pri volji, da bi se brizgalnica kupila na občinske stroške, ker pravijo: »Nam tako ne koristi nič, ker v hribe je ni mogoče spravljati. Pravijo, naj si Šmartno, Gorenje, Paška vas in Rečica same kupijo brizgalnico.« Pa začnite ljudi vspodbujati vi, prav hvaležni vam bomo, bolj kakor če boste po časnikih hujskali.

Nesramna laž je, kar piše dopisnik o vodnjaku pri Šoli, namreč da se tam pere na pol gujilo meso in čreva. Sicer je pa vodnjak last g. Rogelna, ne pa šole in on zahteva, da se bo gledalo na to, da otroci ne bodo hodili tja tintnikov umivat, kar vođa v resnici onesnaži, drugače si bo šola morala omisliti svoj vodnjak. Žalibog vas moram pa tudi tukaj poučiti, da klopi v šoli in vodnjak ima na skrbi načelnik kr. šol. sveta, ne pa župan.

Dopisnik dalje piše, da klepetave babnice govore, da se g. Pirtoška boji sam »doktor« in »pecirksrihter«. Saperlot! To je pa silno duhovito povedano! Verjemite mi gospod dopisnik, da imate vi posebni talent za kaj finega in duhovitega! No, kaj klepetave babnice govore, res ne vem, ker sploh ne občujem ž njimi, no, pa kdor kaj več ž njimi občuje, ta že mora vedeti!!! Povem pa vam lahko, kaj govori pametni možje, namreč: »Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pada.« Imam še obilo gradiva, toda prostora premalo. Če vas še bo kaj jezik in prsti srbeli, se še pa vidimo.

Št. Rupert v Slov. goricah. (Slavnost bralnega društva), katera se je vršila v nedeljo 4. maja, se je v kljub slabemu vremenu krasno obnesla. Ako bi hoteli vso slavnost na drobno opisati, bi zavzeli preveč prostora v vašem listu. Ljudstva je privrelo tako obilo, da so zavzeli skoraj vse ogromne, za to pripravne prostore pod milim nebom, akoravno je bila vstopnina plačati. Kar se tiče gostov, posebno vrle slovenske mladine, smo bili res kar iznenadeni, ker so prihitali v tako slabem vremenu in težavnem potu od raznih daljnih strani. Prihitali so k nam vzgledno-narodni Benedičani v skupnem številu 25 oseb, na čelo jim mnogospoštovani č. g. kaplan Muršič in g. učitelj H. Bregant, kot vodja tamošnjih pevcev, kateri so nam par prav mičnih pesnic zapeli. Počastili so nas tudi trije Št. Jurjevcani od Ščavnice, obilo število mladeničev od Sv. Barbare v Slov. gor. in Sv. Urbana s svojimi gorečimi narodnimi voditelji. Tudi že od nekdanj narodni Bolfenčani niso hoteli izostati. Tudi semkaj od nemške meje od Sv. Ane so nam prinesli pozdrave. Nadalje smo dobili več pismenih pozdravov, namreč od narodnega mladeniča V. Turin-a od Sv. Jurija ob juž. žel., od mladeniča I. Vuk-a in več drugih mladeničev in deklet od Sv. Jurija na Ščavnici. — In še jedni sosedje so nas seosebno počastili, to so bili šentlendarčki tamburaši, kateri so nas s svojimi krasnimi komadi vzbujali k popolnejši narodni zavesti, za kar so tudi od navzočega občinstva zaslužno pohvalo želi.

Kar se tiče slavnosti same, se je izvrstno obnesla, in so nas domači kakor tuji pevci s svojimi lepimi glasovi med več-

kratnim odmorom izvrstno zabavali. — Prvo burko: »Kmet Herod« so igrali sami kmečki fantje. Igrali so tako izborno, da smo zares v zadregi, katerega bi bolj pohvalili. Že to, kar se je do sedaj storilo je v dobro voljo spravilo poslušalce. Ko pa so nastopili slavnostni govornik č. g. Fr. Muršič, tedaj pa se je občinstvo kar do vrhunca navdušilo. In saj je moral tudi vsakdo očaran biti, kdor nima celo okamenega srca za narodno stvar. Vzpodbujali so vse, seosebno pa fante in dekleta k ljubezni do domovine in materinega jezika ter k čitanju dobrih narodnih časnikov. V zahvalo jim je zagromela zaslužena zahvala. Kar nestrčno so že pričakovala naša vrla dekleta, da bi nastopile svojo igro »Jeza nad petelinom in kes«. Svoje vloge so tako izvrstno izpeljale, da so hotele kar druga drugo prekositi. Po dokončani igri so nastopili zopet pevci ter se menjavali s tamburaši.

Da se je naše društvo tako lepo razvilo in da smo zamogli prirediti toli krasno slavnost, imata največ zasluge pri tem naš mnogospoštovani č. g. župnik F. Pajtlar kot spreten učitelj in vodja pevcev in č. g. A. Keček, kateri so kar vse svoje moči posvetili v prid našega društva in ga podpirajo z vsemi sredstvi, za kar se jima društvo najtopleje zahvaljuje. Hvala sploh vsem, ki so pri tej veselici sodelovali ali se je udeležili.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Koncert „Mariborske čitalnice“ v nedeljo, dne 4. t. m. v Nar. domu je uspel nad vse sijajno. Udeležba je bila nepričakovano velika. Že pred 8. uro se je napolnila krasna dvorana z radovednim občinstvom, ki je došlo iz mesta in dežele. Videli smo mnogo odličnih gostov iz drugih krajev, kakor iz Celja, Ptuja, Ljubljane, Brezic, Ormoža, Žalca, Marenberga itd. S posebnim veseljem smo opazili, da se je tudi ljudstvo iz narodno zapuščenih mariborske okolice začelo zanimati za koncerte.

Doktorjem prava je bil dne 6. t. m. na dunajskem vseučilišču promoviran gosp. Vekoslav Bratkovič, c. kr. avskultant pri okrožnem sodišču v Mariboru. Čestitamo!

Imenovanje. Pravosodni minister je imenoval sodnega pristava g. Karla Higerspergerja v Konjicah za okrajnega sodnika za Dobrloves na Koroškem. Sodnemu pristavu v Rogatec gosp. dr. P. Moraku je podeljena jednaka služba brez določenega kraja. Sodnim pristavom so imenovani avskultantje gg. dr. L. Mühleisen za Rogatec, dr. J. Račić za Konjice in dr. A. Kaiser za Radeče. Sami Nečaji!

Viničarski tečaj se prične na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru dne 16. junija ter traja do 21. junija. Natančnejše se razvidi iz razgleda v inseratnem delu lista.

V Št. Lenartu v Slov. gor. iščejo preмога in so že tudi zadeli ob premogove žile. V Burgstalu pa so našli sol, v Št. Jakobu sledove petroleja.

Umrl je dne 23. aprila v Rajhenbergu Franc Zemljak, oče P. Kasijana, frančiškana v Brezju. — N. p. v m!

Mraz je dne 1. in 3. maja mnogo škodoval vinogradom in sadnemu drevju po rajhenberški, koprivniški, podsredski in bučki župniji. V nekaterih krajih so kurili, da bi z dimom zavrtili pezebo, pa ker so storili to večinoma le posamezniki, bilo je mnogokrat brez vspeha. Z velikim vspehom so pa kurili Bizeljanci, ker so kurili splošno vsi. Ohranili so si svoje lepe gorice nepoškodovane. — Kjer pa je slana prizanesla letini, silno lepo kaže med Savo in Sotlo. Že dolgo ni toliko sadja cvetelo, kakor letos; vinogradi obetajo bogato trgateg in ozimina se lepo razvija. Vplivala je na njo dobro mila zima. Bog nas varuj vsakovrstnih uim!

Iz Vojnika. Znani dopisnik iz Vojnika se je v »Slov. Gospodarju«, št. 7., stran 4.,

pritožil o mlačnosti tukajšnjih mladeničev v narodnem oziru. Res je, gospod urednik, da je tukaj, skoraj bi rekel, vse zaspano. Imamo sicer bralno in pevsko društvo, toda mladeniči se premalo zanimajo za te društvi, ker nimajo pravega voditelja. Tudi fantje so tega sami krivi. Nekateri se sicer prizadevajo, toda brez vspeha. Pa še takšna oseba, kakor sem izvedel, od katere bi vsakdo pričakoval, da bode izpodbujala fantje k pevskim vajam, jih le zaničuje. Vojnik je že tako v veliki nevarnosti, in večidel že v nasprotnikovi oblasti, pa bi še kdo mlade moči plašil in oviral z zaničevanjem v narodnem delu. V okolici je dosti takšnih nemških purgarjev, ki pravijo, da »in unsern Adern deutsches Blut fließst«, v resnici pa so le sinovi slovenskih mater. Potrudite se torej vi dragi mladeniči, da rešimo skupno slovensko reč v tem kraju in da krepko odbijamo napade naših nasprotnikov!

Šola v Rajhenbergu in na Blanci se je zaprla, ker je mnogo otrok obolelo za škrlatico. Nekaj jih je že pomrlo.

Mraz se je zabranil. Koncem meseca aprila je nastala nevarna zima ne le na Štajerskem, temveč tudi na Moravskem. V južnih pokrajinah Moravske se nabaja mnogo vinogradov. Radi mraza je tamošnje prebivalstvo mnogo trpelo te dni. Državni poslanec B. iz Moravije je pripovedoval v Beču svojim tovarišem sledeče: »Te dni smo hvala Bogu zabranili veliko nesrečo in škodo, ki je pretila našim goricam. Po dnevi smo vozili in nosili v gorice ter, dračje, žagovino itd. — cele noči pa smo kurili in napravljali dim, ki se je vlegel nad vinograde. Zima nam ni nič škodovala. V neki okolici so pa ljudje prinesli le nekoliko slame, ki se je vžgala in čez uro ni bilo več dima, pa njim je slana vse pokončala. Naši ljudje so grozno trpeli vsled dima; nekateri so v licu močno otečeni — a so veseli, da so rešili svoje gorice.« — Bi bilo posnemanja vredno tudi pri nas.

Iz Sromelj. Tužnim srcem Vam poročam, gospod urednik, žalostno vest, da se je dne 3. malega travna naš občepriljubljen gostilničar Martin Petan ponesešel. Zvrnil se je namreč voz naložen s trtnim rožjem in starim koljem na njega, ter mu spodnji del života tako hudo poškodoval, da je bilo treba nevarne operacije. Vsled tega so ga peljali težko ranjenega v Zagreb v bolnišnico usmiljenih sester, kjer deluje neki izvrsten zdravnik. Isti ga je operiral ali ozdravel več ni, ampak umrl. Rajni je bil jako uljuden in postrežljiv človek. Kako priljubljen je bil, priča to, da se je mnogo Sromljanov peljalo v Zagreb na pogreb. Rajni bil je tudi odločen narodnjak ter mnogoleten naročnik »Slov. Gospodarja«. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Zdol pri Kozjem. Dne 3. maja je hudi mraz umoril na več mestih popolnoma vinsko trto in tudi orehe, posebno tamkaj, kjer niso kurili proti mrazu. Ljubi Bog, usmili se nas.

Izposobljenostne izkušnje za ljudske in meščanske šole v Ljubljani so napravile gdčene: Božena Sernec v Ljubljani, Antonija Boben v Št. Juriju v Slov. goricah, Ang. Jaklič na Sladki gori, Olga Šivic v Kamnici pri Mariboru.

Cerkvene stvari.

Oficium defunctorum ali sveto opravilo za mrtve. S tem naslovom je izšla v tiskarni sv. Cirila v Mariboru ravnokar nova knjiga kot drugi del »Obrednika za organiste«. Kakor »Obrednika« bode se gotovo tudi razveselil te knjige vsak prijatelj dostojnega in pravičnega cerkvenega petja. Namenjena je ta knjiga pred vsem slovenskim organistom; zategadelj so navodila, ki kažejo organistu, kedaj in kako naj poje to ali ono, pridjana v slovenskem jeziku. Note so kakor v »Obredniku za organiste« moderne. Po obliki, vezavi in ceni je ta knjiga »Obredniku« popolnoma enaka, le tisek je večji kar knjigo prav priporoča. Priročna knjiga se bode pa